

POTENȚIALUL CONSILIERII FAMILIEI ÎN CADRUL INSTITUȚIEI DE EDUCAȚIE TIMPURIE

Nadejda CHIPERI, dr., lector universitar

Summary

The personality of the child in his/her relationships with the others is not isolated. Therefore, in order to obtain a result, we must remember that an important condition becomes relations with the child's parents. Pre-school children are still not able to form higher forms of group life, but they also tend to work together, and parents responsible for educating children. Thus, there is a permanent request for parental counseling.

Succesul consilierii este asigurat de implicarea activă și responsabilă a ambelor părți (consilierul și persoanele consiliate) în realizarea unei alianțe autentice, bazată pe respect și încredere reciprocă [1, p. 16]. Una dintre principalele schimbări care caracterizează procesul educativ al copilului cu necesități educaționale speciale este tendința actuală de a înlocui intervenția realizată în cadrul instituțional prin cea realizată prin intermediul familiei și prin mijloace deschise sau semideschise. Intervenția precoce este cunoscută ca o mișcare socială, un domeniu de specializare profesională și științifică, o condiție pentru sporirea eficienței procesului de inserție socială a persoanelor cu nevoi speciale, datorate unor deficiențe [2, p. 36].

Prin activitatea în parteneriat cu părinții, educatoarea își asigură un sprijin în propria ei activitate – prin informații primite, prin discuții și decizii comune, prin voluntariat și cooperare. Activitatea eficientă cu părinții în perioada preșcolară poate servi ca model pentru implicarea acestora la vârstă școlară.

Copiii învață și ei din acest parteneriat, faptul că părinții sunt o parte importantă a educației lor este un prilej de rezolvare creativă a conflictului între generații și de constituire a premiselor creative de soluționare a lui. Ajutând părinții să fie mai implicați în dezvoltarea

copiilor lor, mai târziu, părinții devin tot mai obiectivi și stimulativi, iar educatoarea poate întări interacțiunile și relațiile dintre părinți și copii.

Realizând o comunicare și cooperare reală cu părinții, grădinița pune baza unei unități de decizii și acțiune între cei doi factori. Dacă scopurile și obiectivele familiei nu corespund cu cele propuse de programul educativ, acest lucru este sursă de conflict și de situații dificile pentru copil.

Consilierea părinților duce la rezolvarea situațiilor problemă, a conflictelor posibile și evidențiază calea spre rezolvare a situațiilor de risc în dezvoltarea copiilor.

După Zvereva O., Crotova T., expunem în tabelul 1 *Forme netradiționale de organizare a consilierii familiei* [4, p. 17]:

<i>Denumirea activităților</i>	<i>Scopul intervenției educaționale</i>	<i>Forma de comunicare</i>
Informaționale-analitice	Stabilirea intereselor, necesităților, așteptărilor etc.	Convorbirea, chestionarea, consultații la distanță „Căsuța poștală”
De relaxare	Evindințierea contactului emoțional între educatori, părinți, copii	Activități extradidactice, participarea părinților și copiilor la expoziții etc.
De cunoaștere	Familiarizarea părinților cu specificul particularităților tipice și individuale a copiilor; formarea deprinderilor practice de educație la părinți.	Seminare, antrenuri, briefing pedagogic, ședințe pedagogice, consilieri informaționale, interactive, reviste pedagogice, jocuri interactive cu un conținut dezvoltativ educațional, biblioteca de specialitate pentru părinți.
Intuitiv-informaționale	Familiarizarea părinților cu activitatea grădiniței, principiile educației	Pliante cu mesaje utile pentru părinți, organizarea zilelor Ușilor deschise, activităților deschise;

	și îngrijirii copiilor.	editarea revistelor, ziarelor, ghidurilor și altor produse ale activității copiilor și părinților.
--	-------------------------	--

În rezultatul analizei lucrului pedagogilor, precum și a activității întreprinse de noi, am stabilit cele mai eficiente procedee și metode în scopul dezvoltării caracterului independent al copiilor cu cerințe educaționale speciale de vârstă preșcolară, precum și condițiile pedagogice de formare a spiritului de inițiativă la copii în diverse genuri de activitate.

Dinamica creșterii activizmului copilului la vârstă preșcolară depinde nu numai de cantitatea cunoștințelor, deprinderilor, ci și de înțelegerea noțiunii de conținut al activității. Este scoasă la iveală dependența acestei calități de prezența interesului față de activitate.

Activitatea de parteneriat cu părinții poate ușura rezolvarea diferitelor probleme didactice și extradidactice. Studiarea literaturii de specialitate, datele experimentului efectuat și practica în domeniul asistenței psihopedagogice a copiilor cu cerințe educaționale speciale ne permit să facem următoarele concluzii și recomandări pentru părinți și specialiști [3, p. 65].

Cercetătorii susțin că în primii șapte ani de viață copilul însușește deprinderile și informația care determină dezvoltarea personalității sale. În această perioadă a vieții, responsabilă de formarea sa ca personalitate este familia. În cazul unor copii cu dizabilități, intervenția timpurie a familiei în procesul de recuperare poate avea succes definitoriu pentru tot restul vieții, în timp ce lipsirea copilului de mediul familial la vârste precoce îl condamnă la stagnare și chiar degradare. Aceste raționamente dictează apariția în societate a unor servicii moderne și eficiente de sprijinire a familiei în efortul ei de a-și duce la îndeplinire menirea. În linii generale, este vorba despre servicii medicale, sociale și educaționale, de regulă prestate în complex. Se pune problema de a adapta toate tipurile de servicii la cerințele și nevoile copilului și ale familiei sale.

Studiul pe care l-am efectuat ne-a ajutat să conchidem că caracterul independent al copilului devine calitativ atunci când el se manifestă în cercul semenilor lui, iar părinții sunt spectatori cu atitudine pozitive vis-a-vis de activitate. Prin urmare, o condiție pedagogică foarte importantă pentru dezvoltarea independenței este activitatea în comun a preșcolarilor, iar părinții sunt obligați să preia aceeași strategie de educație.

Deci, o condiție importantă necesară pentru cultivarea independenței o constituie dirijarea corespunzătoare a acestui proces din partea celor maturi. Monitorizarea pedagogică trebuie să prevadă sporirea formelor de activitate individuală (discuții prealabile cu copiii, însărcinările, jocuri-probleme, sarcini-situații, lucrul pentru autoservire, diverse activități de joc).

Bibliografie

1. Băban, A., Consiliere educațională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere, Ed. S.C. PSINET SRL, Cluj-Napoca, 2002.
2. Verza, E., Verza, F.E., Afectivitate și comunicare la copiii în dificultate, Ed. Fundației Pro-Humanitas, București, 2004.
3. Vrăsmaș, E., Vrăsmaș, T., Copii cu cerințe educative speciale, în Revista de Educație Specială, nr. 1/1993.
4. Зверева, О.Л., Кротова, Т.В., Общение педагога с родителями в ДОУ, методический аспект, Творческий Центр, Москва, 2005.

PREMISE MULTIASPECTUALE ALE INTEGRĂRII COPILOR CU DIZABILITĂȚI ÎN MEDIUL SOCIAL

Natalia CIUBOTARU, lector universitar

*”Fiecare persoană din această lume arată
diferit și are idei, experiență, tradiții și
abilități diferite. Am învățat că diferențele
creează noi oportunități, vise și noi prieteni”.*
(Victor Pineda, din „Totul ține de abilități”)